

Tot enterrant la sardina

Avui és mort Carnestoltes. Ho diu el costumari català: “el Dimecres de Cendra sol fer-se la sortida que rep el nom ‘d’anar a enterrar la sardina’, festa d’origen castellà, car ‘sardina’ és el nom que té l’espina del porc a Madrid. Hom l’enterrava amb la gresca popular per Quaresma”. I la processó funerària s’iniciava amb la imposició de la cendra: “Mortal peresós,/desperta’t, que és hora;/la lluna s’ha fos i apunta l’aurora./La cendra t’espera/davant l’altar/no tingues pesera/d’anar a confessar.” Fins aquí la tradició, que, ves per on, ens lliga a Madrid. ¡Gràcies “Oso y Madroño”! Amb els patriotes de pro(tesis) d’urgència, emancipats catalanets, em ve de gust imaginar-me’ls de cul davant un Carnestoltes emasculat, esventrat, que la immensa minoria no sap d’on ve ni on va. ¿Quines són les cendres sociopolítiques de l’Aquí i Ara a la ciutat de Lleida? 1)

¿Que l’aeroport d’Alguaire-Lleida no aixeca el vol ni a fum de sabatots?; 2) ¿Que el Magical sigui un fòssil en vida enllà del “Segon origen” de l’aprenent Carles Porta?; 3) Que l’Animac desconnecti la gent jove quant a fer-los fugir de les sales de cinema, “en tenim prou amb les tabletes”, diuen a Facebook; i 4) Les preguntes obligades: ¿a qui s’afavoreix? ¿Als desertors de les sales ci-

¿El Magical és un fòssil en vida, com l’aeroport d’Alguaire que no aixeca el vol?

nematogràfiques? ¿A aquells que en tenen prou connectant-se “on line”? A hores d’ara ignoro quines són les cendres que ens poden fer renèixer qual Au Fènix. Confesso la meva ignorància. ¿Que la cultura és agricultura? De moment, avui enterrarem la sardiña.